

NN 101/2017 (12.10.2017.), Zakon o prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni u području upućivanja radnika

HRVATSKI SABOR

2320

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O PREKOGRANIČNOJ PROVEDBI ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI U PODRUČJU
UPUĆIVANJA RADNIKA

Proglašavam Zakon o prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni u području upućivanja radnika, koji je
Hrvatski sabor donio na sjednici 4. listopada 2017.

Klasa: 011-01/17-01/78

Urbroj: 71-06-01/1-17-2

Zagreb, 10. listopada 2017.

Predsjednica

Republike Hrvatske

Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O PREKOGRANIČNOJ PROVEDBI ODLUKA O NOVČANOJ KAZNI U PODRUČJU UPUĆIVANJA RADNIKA

Predmet Zakona

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuju se pravila i postupak uzajamne pomoći i suradnje nadležnih tijela država članica u prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni koje je donijelo nadležno tijelo ili potvrdilo upravno tijelo ili sud države članice, izrečenoj pružatelju usluga s poslovnim nastanom u jednoj državi članici zbog povrede prava upućenih radnika, odnosno kršenja pravila o upućivanju radnika, utvrđenih posebnim propisima kojima je u pravni poredak države članice prenesena Direktiva 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga (SL L 18, 21. 1. 1997.) i Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«) (SL L 159, 28. 5. 2014.).

(2) Ovaj Zakon ne primjenjuje se na prekograničnu provedbu novčanih kazni i drugih sankcija na temelju odluka izrečenih u kaznenim, prekršajnim, građanskim i trgovačkim stvarima na koje se primjenjuju pravni propisi kojima je u pravni poredak prenesena Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22. 3. 2005.), Uredba Vijeća br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim predmetima (SL L 12, 16. 1. 2001.) i Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena), (SL L 351, 20. 12. 2012.).

Usklađivanje s pravnim aktima Europske nije

Članak 2.

Ovim Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi se Direktiva 2014/67/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o provedbi Direktive 96/71/EZ o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«).

Pojmovi

Članak 3.

Pojmovi koji se koriste u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. *država članica* – je država članica Europske unije ili članica Europskog gospodarskog prostora
2. *država koja podnosi zahtjev* – je država članica u kojoj je donesena odluka iz točke 7. ovoga članka
3. *država koja zaprima zahtjev* – je država članica kojoj je podnesen zahtjev za dostavu obavijesti o odluci o novčanoj kazni ili zahtjev za naplatu novčane kazne iz točke 7. ovoga članka
4. *zahtjev za dostavu obavijesti* – je zahtjev nadležnoga tijela države članice da se pružatelj usluga obavijesti o odluci o novčanoj kazni iz točke 7. ovoga članka, donesenoj u državi članici koja podnosi zahtjev
5. *zahtjev za naplatu* – je zahtjev nadležnoga tijela države članice da se u državi koja je zaprimila zahtjev izvrši izvršna, odnosno pravomoćna odluka o novčanoj kazni iz točke 7. ovoga članka
6. *pružatelj usluga* – je poslodavac, fizička ili pravna osoba koja ostvaruje poslovni nastan u državi kojoj je zahtjev dostavljen, a koja je u okviru prekograničnoga pružanja usluga uputila radnika na ograničeno vrijeme na rad u državu koja podnosi zahtjev
7. *odluka o novčanoj kazni* – je odluka koja ne može dovesti do postupka pred sudom stvarno nadležnim za kaznene stvari, a kojom je pružatelju usluga naloženo plaćanje novčane kazne ili druge administrativne novčane sankcije, koju je donijelo nadležno tijelo ili potvrdilo upravno tijelo ili sud države članice, zbog povrede zajamčenih prava upućenih radnika ili kršenja drugih propisa o upućivanju radnika, u skladu s propisima države članice u koju je radnik upućen
8. *novčana kazna* – znači obvezu plaćanja novčanog iznosa utvrđenoga kao financijska sankcija odlukom iz točke 7. ovoga članka, uključujući upravne ili sudske pristojbe, druge pristojbe, troškove i naknade te druge sastavne dijelove kazne.

Rodna jednakost

Članak 4.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

Nadležna tijela

Članak 5.

(1) Središnje tijelo državne uprave nadležno za nadzor primjene propisa o radu i zaštiti na radu nadležno je za podnošenje, odnosno zaprimanje i postupanje po zahtjevu iz članka 6. ovoga Zakona, osim ako drukčije nije određeno ovim Zakonom.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u pitanjima koja su uređena ovim Zakonom, za podnošenje zahtjeva iz članka 6. ovoga Zakona nadležna su druga središnja tijela državne uprave u čijem je djelokrugu, u skladu s posebnim propisom, obavljanje poslova inspekcijskoga nadzora nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuju radni odnosi, odnosno uvjeti rada.

(3) Nadležno tijelo za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima pružatelja usluga radi naplate novčane kazne iz članka 3. točke 7. ovoga Zakona je Financijska agencija.

Suradnja u prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni

Članak 6.

Nadležno tijelo države članice može nadležnom tijelu države članice u kojoj pružatelj usluga ostvaruje poslovni nastan podnijeti zahtjev:

1. za dostavu pružatelju usluga obavijesti o odluci o novčanoj kazni iz članka 3. točke 7. ovoga Zakona ili
2. za naplatu novčane kazne iz članka 3. točke 7. ovoga Zakona.

Načela uzajamne pomoći, povjerenja i priznavanja

Članak 7.

Načela uzajamne pomoći, povjerenja i priznavanja zahtjeva temelj su suradnje nadležnih tijela država članica prilikom postupanja po zahtjevu iz članka 6. ovoga Zakona.

Zaštita osobnih podataka

Članak 8.

Na prosljeđivanje i zaštitu osobnih podataka razmijenjenih tijekom suradnje iz članka 9. ovoga Zakona primjenjuju se propisi kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

Način podnošenja zahtjeva

Članak 9.

- (1) Uzajamna pomoć i administrativna suradnja između nadležnih tijela država članica provodi se putem Informacijskoga sustava unutarnjeg tržišta (IMI), uspostavljenoga Uredbom (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskoga sustava unutarnjeg tržišta (»Uredba IMI«).
- (2) Zahtjevi iz članka 6. ovoga Zakona i ostali dokumenti koji se odnose na prekograničnu provedbu novčanih kazni te ostale informacije razmjenjuju se elektroničkim putem na za to utvrđenim jedinstvenim obrascima, na način i u skladu s pravilima elektroničkoga informacijskoga sustava iz stavka 1. ovoga članka.

Obveze tijela koje podnosi zahtjev

Članak 10.

- (1) Zahtjev iz članka 6. ovoga Zakona nadležno tijelo iz članka 5. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona podnijet će samo ako nije u mogućnosti dostaviti pružatelju usluga obavijest o odluci o novčanoj kazni ili nije u mogućnosti naplatiti novčanu kaznu.
- (2) Nadležno tijelo iz članka 5. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona podnijet će zahtjev iz članka 6. ovoga Zakona samo ako temelj tražbine, odluka o novčanoj kazni ili novčana kazna nije u postupku osporavanja, odnosno zahtjev koji se ne može osporiti redovnim pravnim lijekom.
- (3) Nadležno tijelo koje podnosi zahtjev dužno je putem elektroničkoga sustava iz članka 9. ovoga Zakona uz zahtjev za naplatu novčane kazne priložiti presliku izvornika ili ovjerene preslike izvršne odluke o novčanoj kazni ili sažetka te odluke, koja se smatra ovršnom ispravom za naplatu novčane kazne te će priložiti i druge dokumente koji se odnose na obvezu plaćanja i novčanu kaznu, izdane u državi koja podnosi zahtjev.

Obveze tijela koje podnosi zahtjev

Članak 11.

- (1) Nadležno tijelo iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona koje je zaprimilo zahtjev iz članka 6. ovoga Zakona, rukovodeći se načelima uzajamne pomoći, povjerenja i priznavanja, priznat će zahtjev bez dodatnih službenih radnji, odnosno posebne odluke o priznanju, i najkasnije u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva izvršiti dostavu obavijesti o odluci o novčanoj kazni ili izvršiti naplatu novčane kazne, osim u slučaju iz članka 13. ovoga Zakona.

- (2) S priznatim zahtjevom države članice iz članka 6. ovoga Zakona postupit će se na isti način na koji bi se postupalo s odlukom o novčanoj kazni koju je donijelo nadležno tijelo u Republici Hrvatskoj.
- (3) Dostava obavijesti o odluci o novčanoj kazni i zahtjev za naplatu novčane kazne imaju isti pravni učinak kao da ih je poduzela, odnosno izdala država koja podnosi zahtjev.
- (4) Odluka o novčanoj kazni iz članka 3. točke 7. ovoga Zakona nadležnoga tijela države koja je podnijela zahtjev smatra se temeljnom ovršnom ispravom.
- (5) Jedinstveni obrazac zahtjeva za naplatu novčane kazne iz članka 9. ovoga Zakona, koji sadržajem upućuje na temeljnu ovršnu ispravu iz stavka 4. ovoga članka, smatra se jedinstvenom ovršnom ispravom i temelj je za provedbu naplate novčane kazne u Republici Hrvatskoj.
- (6) Nadležno tijelo iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona utvrdit će ukupan iznos novčane kazne u kunama, prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan donošenja odluke o novčanoj kazni, te izračun i jedinstveni obrazac zahtjeva za naplatu novčane kazne dostaviti nadležnom tijelu iz članka 5. stavka 3. ovoga Zakona.
- (7) Izračun iz stavka 6. ovoga članka sadržava sljedeće podatke: naziv tijela koje izdaje nalog, naziv, odnosno ime i prezime pružatelja usluga, osobni identifikacijski broj ili drugi identifikacijski broj ili identifikacijski podatak pružatelja usluga, sjedište ili adresu pružatelja usluga, ukupan iznos novčane kazne, oznaku odluke o novčanoj kazni i jedinstvenog obrasca te datum njihova donošenja, nalog za naplatu u korist državnoga proračuna Republike Hrvatske, datum izračuna i potpis ovlaštene osobe.
- (8) Nadležno tijelo iz članka 5. stavka 3. ovoga Zakona u postupku naplate novčane kazne dužno je postupati kao po nalogu za naplatu na novčanim sredstvima donesenom u postupku za izvršenje odluka u prekršajnom postupku.
- (9) Uz zahtjev za naplatu izrečene novčane kazne pružatelju usluge dostavljaju se dokumenti iz članka 10. stavka 3. ovoga Zakona.
- (10) Nadležno tijelo iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona dužno je u roku primjerenom izvršenju obveze obavijestiti nadležno tijelo države koja je podnijela zahtjev o poduzetim radnjama, osobito o datumu dostave odluke pružatelju usluga.
- (11) Nadležno tijelo iz članka 5. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona može podatke o pružatelju usluga utvrditi uvidom u odgovarajuće registre, evidencije ili izvore službenih podataka, poštujući pri tom propise o zaštiti osobnih podataka.

Sadržaj zahtjeva na jedinstvenom obrascu

Članak 12.

- (1) Zahtjev nadležnoga tijela države članice za dostavu obavijesti o odluci o novčanoj kazni i zahtjev za naplatu novčane kazne, podneseni na jedinstvenom obrascu iz članka 9. ovoga Zakona, sadrže najmanje sljedeće podatke:

1. naziv, odnosno ime i prezime, poznato sjedište ili adresu te ostale važne podatke ili informacije potrebne za identifikaciju pružatelja usluge
2. sažetak činjeničnog stanja, okolnosti i opis povrede prava upućenoga radnika, odnosno kršenja pravila o upućivanju te odgovarajuće propise koji se primjenjuju
3. odluku o novčanoj kazni koja dopušta izvršenje u državi koja podnosi zahtjev i sve druge važne informacije ili dokumente, uključujući one sudske prirode, koji se odnose na temelj tražbine i novčanu kaznu

4. naziv, adresu i druge podatke za kontakt nadležnoga tijela koje je donijelo odluku o novčanoj kazni i, ako se razlikuju, nadležnoga tijela kod kojeg se mogu dobiti daljnje informacije o novčanoj kazni ili mogućnostima, odnosno pravnim sredstvima osporavanja obveze plaćanja ili odluke o novčanoj kazni.

(2) Zahtjev za dostavu obavijesti o odluci o novčanoj kazni treba sadržavati, uz podatke iz stavka 1. ovoga članka, svrhu obavijesti i rok unutar kojega se mora provesti.

(3) Zahtjev za naplatu novčane kazne, uz podatke iz stavka 1. ovoga članka, treba sadržavati i:

1. potvrdu tijela koje podnosi zahtjev da se odluka o novčanoj kazni više ne može osporavati redovnim pravnim lijekovima

2. datum izvršnosti, odnosno pravomoćnosti odluke o novčanoj kazni ili presude

3. opis prirode i iznos novčane kazne koju treba naplatiti

4. ostale informacije i datume važne za postupak izvršenja, uključujući i je li i na koji način odluka ili presuda dostavljena pružatelju usluga ili je donesena u odsutnosti pružatelja usluga

5. temelj tražbine te njezine sastavne dijelove.

Razlozi za odbijanje izvršenja zahtjeva

Članak 13.

(1) Tijelo koje je zaprimilo zahtjev odbiti će izvršiti zahtjev iz članka 6. ovoga Zakona ako ne sadrži potrebne podatke iz članka 12. ovoga Zakona, nije potpun ili očito ne odgovara, odnosno nije u skladu s odlukom na kojoj se temelji, a država koja podnosi zahtjev nije u određenom roku, ako je zatraženo, dostavila dopunu, odnosno ispravak.

(2) Osim zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka, tijelo koje je zaprimilo zahtjev za naplatu novčane kazne može odlučiti hoće li izvršiti ili odbiti izvršenje zahtjeva ako, nakon ispitivanja zahtjeva, utvrdi da:

1. je očito da su troškovi ili sredstva potrebna za izvršenje zahtjeva za naplatu u nesrazmjeru s iznosom koji treba biti naplaćen

2. bi izvršenje zahtjeva za naplatu uzrokovalo znatne poteškoće

3. je ukupan iznos novčane kazne prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan donošenja odluke o novčanoj kazni jednak ili manji od 350 eura ili

4. bi izvršenjem zahtjeva došlo do nepoštivanja temeljnih prava i sloboda pružatelja usluga ili pravnih načela koji se primjenjuju u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

(3) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka tijelo koje je zaprimilo zahtjev će, ako smatra potrebnim, prije donošenja odluke o odbijanju zahtjeva, zatražiti od tijela koje je podnijelo zahtjev dostavu dopunskih podataka u roku ne duljem od dva dana.

(4) Ako tijelo koje je zaprimilo zahtjev zbog razloga iz stavaka 1. i 2. ovoga članka odluči neizvršiti ili odbiti izvršenje zahtjeva iz članka 6. ovoga Zakona, dužno je, čim je to moguće, o razlozima odbijanja ili neizvršenja obavijestiti tijelo koje je podnijelo zahtjev.

Prekid postupka provedbe zahtjeva

Članak 14.

(1) Ako se tijekom postupka provedbe zahtjeva iz članka 6. ovoga Zakona u državi koja je podnijela zahtjev pokrene postupak kojim se osporava temelj tražbine, obveza plaćanja ili novčana kazna, nadležno tijelo će prekinuti postupak do dostave izvršne odluke tijela nadležnoga za rješavanje stvari.

(2) O postojanju spora iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo koje je dostavilo zahtjev dužno je odmah obavijestiti tijelo koje je zaprimilo zahtjev.

Troškovi

Članak 15.

(1) Ukupan iznos naplaćen po zahtjevu za naplatu novčane kazne iz članka 3. točke 8. ovoga Zakona prihod je državnog proračuna Republike Hrvatske.

(2) Uzajamna pomoć i administrativna suradnja država članica u skladu s odredbama ovoga Zakona pruža se besplatno te se troškovi nastali u toj suradnji neće potraživati od države koja je podnijela zahtjev.

Nadležnost u sporovima

Članak 16.

(1) Rješavanje u sporovima u vezi s nastankom potraživanja, obvezom plaćanja ili odlukom o novčanoj kazni koje je nastalo, odnosno koja je donesena u državi koja je nadležnom tijelu iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona podnijela zahtjev, nije u nadležnosti tijela Republike Hrvatske.

(2) Za rješavanje u sporovima vezanima za provedbu ovoga Zakona nadležni su općinski sudovi prema pravilima o mjesnoj nadležnosti u parničnom postupku.

Upravni nadzor

Članak 17.

Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za nadzor primjene propisa o radu i zaštiti na radu.

Stupanje na snagu

Članak 18.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-03/17-01/66

Zagreb, 4. listopada 2017.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Gordan Jandroković, v. r.